

Křížová cesta do kostela v Železné

Roky vytvoření	2010 až 2011, keramika, autorka kreseb a čtrnácti zastavení Mgr. Zdenka Polívková vytvořila Křížovou cestu jako dar pro kostelík v Železné.
Sponzoři	akad. malíř Martin Kadlec a firma Kachlová kamna s.r.o Chodouň, veškerý materiál, výpal dvakrát, glazura, sádrové desky, technický dohled. rámy z dubového dřeva zhotovil a i s materiálem daroval Josef Plecitý, firma Truhlářství a výroba nábytku z Podkozí .

Jak to, že křížová cesta vznikla?

Při pátrání po zemřelých italských vystěhovalcích z první světové války jsem se v roce 2008 seznámila s kronikou farnosti v Železné, s obecními kronikami okolních vsí a se starostou Železné panem Václavem Valentou.

Uvědomila jsem si, že tento kostel byl velmi dlouho centrem veškerého církevního a kulturního dění našeho regionu. Vesnice patřila Svatovítské kapitule, pak pražskému biskupství. Byl tu farní kostel Nanebevzetí Panny Marie se hřbitovem okolo. Ještě v letech 1235 - 1348 patřila Železná ke statkům Pražského biskupství, od roku 1348 Pražského arcibiskupství. I když se později vlastníci změnili, byl zdejší kostel stále středem církevního dění. Vznikla tady při něm patrně první, nejstarší škola na Berounsku.

Téměř celý svůj aktivní život jsem pracovala jako výtvarný pedagog.

K tomuto kostelu přináležely vesnice Libečov (v době přemyslovské ho vlastnil klášter sv. Jiří), Lhotka, Malé Přílepy nebo Horní Podkozí.

Dodnes je tento malebný kostelík dominantou staré české vesnice.

Můj otec, který se narodil a vyrostl v Horním Podkozí, zde byl v roce 1903 pokřtěn panem farářem Duštírou.

Ve stejný den, kdy parta zlodějů vykradla náš dům na Podkozí, byl vyloupen také interiér kostela v Železné a byla odcizena právě Křížová cesta...možná zrovna stejnými zloději ...

Podobenství cesty obyčejného člověka životem, pochopení života ne jako množství každodenních povinností, radostí nebo utrpení, ale jako dar jakéhosi prohlédnutí a smíření se s poutí po tomto světě.

Pan starosta Valenta mě již před třemi lety, kdy jsme se seznámili, oslovil, zda-li bych neporadila nebo neznám-li někoho, kdo by jim pomohl nebo poradil koupit například reprodukce jiné Křížové cesty. Nakonec jsme našli řešení, po delší úvaze jsme se domluvili, že „Cestu uděláme“ společně s akademickým malířem Martinem Kadlecem. On že věnuje své dlouholeté znalosti technologického postupu zpracování keramiky, já studie a kresby

s vlastní prací. Protože ve zdejší kostele se slouží mše pouze několikrát do roka, kostel se příliš často neotvírá a stavba trpí vlhkostí. Práce na papíře i olejomalby by byly v tomto prostředí velmi brzo poškozeny. Domluvili jsme se tedy se starostou na řešení v nějakém trvanlivějším materiálu. Za přijatelnější než kov nám připadala keramika. Právě moje kolegyně, manželka spolumajitele firmy Kachlová kamna, s.r.o v Chodouni, paní Eva Kadlecová a její muž navrhli, že mi při tomto nelehkém úkolu rádi pomohou. Po společné konzultaci kreseb v roce 2010 a stanovení velikosti formátu desek (do prostoru starobylého kostelíka a také z technologického hlediska) jsme v lednu 2011 začali s přípravami a vlastní prací v materiálu. Dojížděla jsem od ledna asi dvakrát v týdnu několik měsíců pracovat do keramické dílny do Chodouně. Osazenstvo a majitelé dílny mne velmi přívětivě přijali, snažili se pomoci a tak do desek z mokré hlíny začal vyvstávat nízký reliéf. Pak následovalo pomalé sušení, první vypálení, tak zvané naostro, přebroušení, kresba burelem, sušení, celkový nátěr a vytírání. No a znovu vypálení. O vše se technicky pečlivě staral pan Martin Kadlec.

Bylo domluveno, že si občané vesnice, kteří si „Cestu“ do svého kostela přáli, zaplatí výpal keramiky. Spolujemitelé firmy se později domluvili, že nejen materiál ale i dvojité vypálení v elektrických pecích věnují zdejšímu kostelu zdarma. Kvůli pevnému zavěšení bylo třeba poměrně těžké kachle (formát A3) v interiéru kostela dobře upevnit a umístit jednotlivá zastavení mírně odkloněná od stěn stavby. Řešením bylo zarámování jednotlivých výjevů do dubových rámců s pevnými úchyty. Materiál i práci věnoval ochotně zdarma majitel truhlářské firmy v Podkozí, pan Josef Plecítý. Vygravírované očíslování jednotlivých Zastavení do mosazi uhradili jako sponzoři svým finančním darem manželé Vrbských ze Železné.

Jsem velmi ráda, že naše Křížová cesta mohla vzniknout, a proto moc všem, kteří se alespoň trochu v této činnosti angažovali, upřímně a velmi děkuji.

Zdenka Polívková